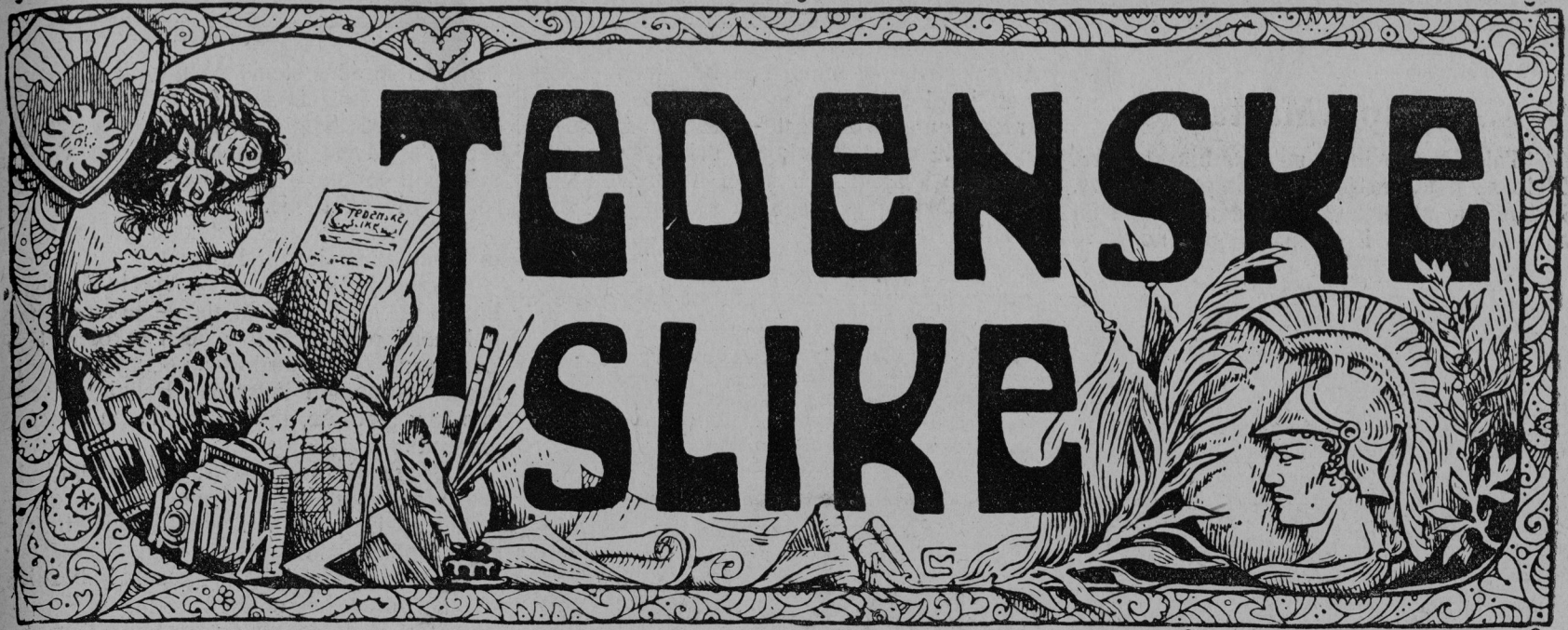

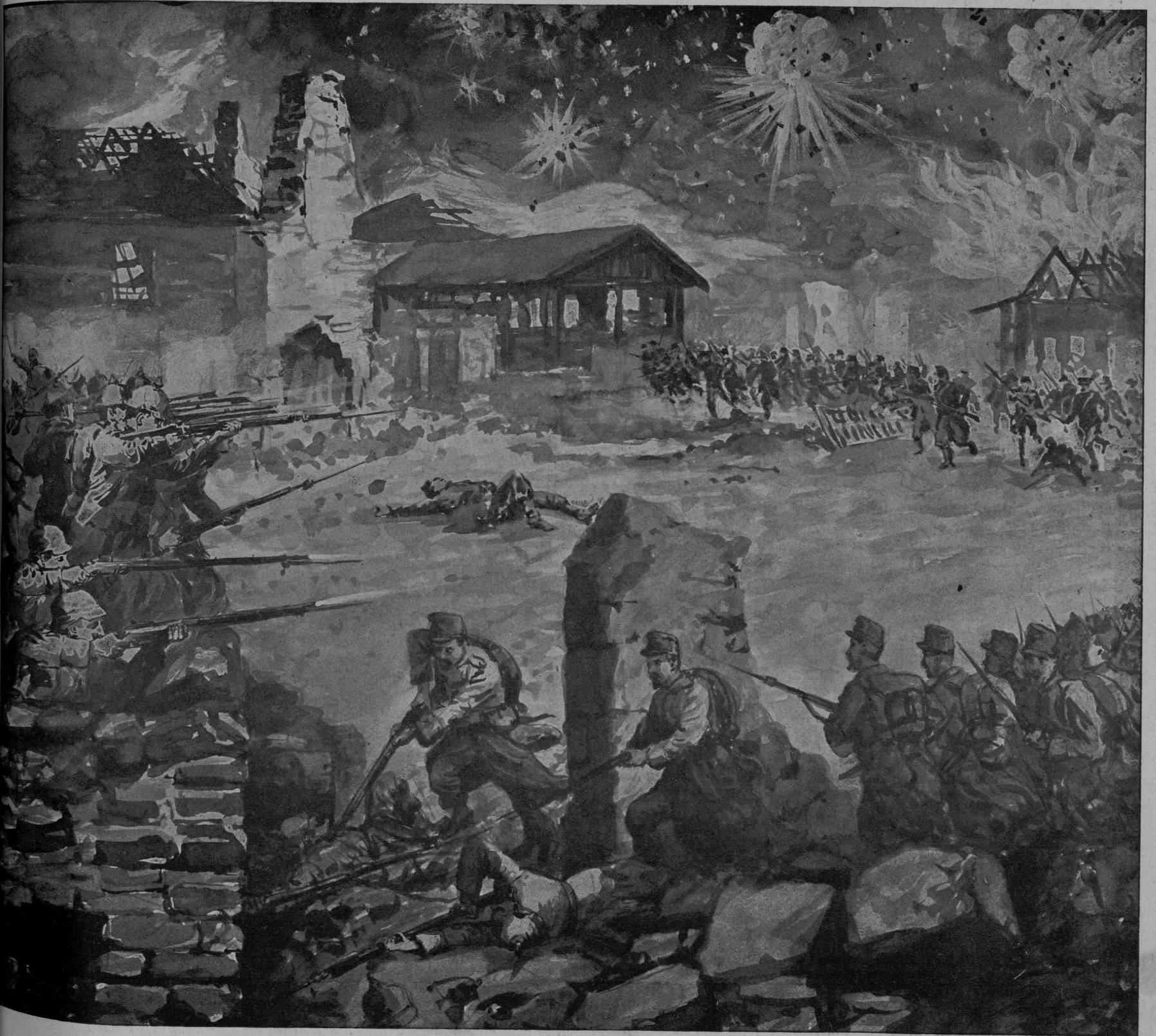
TEDENSKA SLIKE

Štev. 19.

V Ljubljani, v sredo 9. maja 1917.

Leto IV.

Največja bitka tekom svetovne vojne. Od Arrasa do Remeša se vrše že nekaj tednov med ogromnimi armadami Angležev, Francozov in Nemcev strašni boji. Naša slika kaže poulični boj v nekem francoskem mestu.

Ivan Albrecht:

Gospa Marta.

Tako čudno in tesno ji je bilo pri srcu. Zdelo se ji je, da je vsa soba polna duhov. S stene sta strmeli vanjo dve nabožni sliki in iz kota križ s Kristom. Preplašeno se je

Ampak tista skromnost je bila lepa, zakaj mati je gledala dan za dnem, kako vzcvita kraj nje njena mladost — edinka Anica — in je bila vesela. Kakor v svilen šal zavita je živela v njeni duši misel na prejšnje dni. Spominjala se je vsega, a spomini je niso boleli.

belil del mračne stene. Mati pa je onemogla slonela pri mizi in mislila na hčerko, ki je bila še pred tednom, a je zdaj ni več, nikjer več. Ta zavest je hipoma stopila v njeni duši popolnoma v ospredje in vse misli so se zavrtile okoli nje.

„Nikjer več“, je zastokala gospa Marta in njeno dušo je objela tema.

Spodaj na ulici pa je vrvelo življenje. Ljudje so hiteli sem in tja — tu smeh, tam polglasna pesem, bolj v očeh kakor v glasu. Zdajpazdaj je pridrdrala kočija in v njej ljudje, zadovoljni in srečni. Peljali so se — morda v gledališče, morda na ples, h koncertu morebiti.

Dolgo se ni gospa Marta zavedla in ko se je že vzbudilo življenje v njej, so še vedno spali spomini. Iznenadeno je strmela, ko je spoznala, da sedi v temi.

„Anica, prižgi luč,“ je ukazala ljubeznivo. Odzval se ni nihče.

Mati je pogledala proti steni. Tam stoji hčerka — zakaj je neki ne uboga?

„Anica, slišiš?“

Hčerka ne sliši.

Tedaj je mati vstala in stopila proti njej: Šla je, da jo poboža po mehkih laseh in jo povpraša, zakaj je žalostna.

„Anica“, je dejala, ko je bila že čisto pri njej — „kaj ti je dete?“

Toda hčerka se ni odzvala in njeno čelo je bilo mrzlo in lasje trdi, hrapavi. Mati se je prestrašila in v tistem trenutku se je šele jasno zavedla.

„Saj je ni,“ je kriknila obupno in omahnila na zid.

„Saj je ni,“ je ponovila v mislih — govoriti ni mogla več. Hipoma jo je objelo nekaj tesnega. Začutila je grozo — in bolečino po vsem telesu, kot da padajo nanjo. Vedno več jih je, vedno težje so. In še več in še težjih, da jih ne more nositi vseh.

Počasi se je gospa Marta zgrudila ob steni na tla. Potem ni čutila ničesar več.

Naš cesar Karel odlikuje častnike na goriški fronti.

ozrla vanj in ko je ugledala glavo, vso s trnjem obdano in čelo, s krvjo oškropljeno, jo je stisnilo nekaj v prsih, da bi zakričala in zbežala daleč, kamorkoli. Ampak zbežala ni. Še vstati ni mogla — kot prikovana je sedela za mizo, roke se niso ganile in ne noge. Samo pogledi so begali semtertja, obstali zdaj tu, zdaj tam — in čisto nehote so se ji orosile oči. Zasklelo jo je in nekaj gorkega je zapolzelo po licih in kapljalo počasi na roke, prekrizane v naročju. In v solzah je naenkrat umrla vsa plahost in tista skrivnostna bojazen. In žalost, ki ji je morila srce, je polagoma izgubljala svojo ostro trpkost. Ozrla se je proti postelji, stoječi ob steni, in vzbudile so se misli in ž njimi spomini . . .

Pred tednom je bilo, baš takole zgodaj zvečer. Takrat je še ležala na postelji njena edinka. In ona je sedela pri njej — ljubezen in strah sta ji polnila dušo. Pa pomagala ni ne ljubezen in ne strah. Anica je dihala počasi, oči je imela zaprte in nič se ni ganila. Ona je molila — samo srce je govorilo besede:

„O Bog, samo zdaj še mi — vsaj danes mi jo še pusti.“

Kakortudi je bila prošnja ponižna — uslišana ni bila. Anica je dihala vedno počasneje. Oči so se nenadoma odprle in na čelo je stopil pot, tisti ledeni znanitelj smrti. Mati je vztrepetala in je prižgala svečo. Toda hčerkinе oči se niso nič več ganile — kakor solnce ob zatonu je umiral njih razkošni žar. In naenkrat se je zasvetilo mesto njega nekaj steklenega, tujega. Na mrzlo lice je kanila solza.

Tako je ona ostala sama — le žalost in beda sta ji družičevali. In le žalost je šla ž njo, ko je pri pogrebu stopala za rakvijo. Da, žalost! Vse drugo jo je zapustilo. Zakaj Marta je bila vdova — njen pokojni mož je bil uradnik. Tako lepo je bilo njeno mirno življenje! Toda mož je umrl in v stanovanje ženino je prišla skromnost.

Anica je rastla. Lepa je že bila in oči so že sanjale. Takrat pa je prišla bolezen in ž njo počasi beda. Mirno se je selila v stanovanje: vsak dan jo je bilo več in vsak dan je bila oblastnejša. In ko je hčerka ležala v zemlji, je bila mati vsa zadolžena . . .

Inspekcija v strelskem jarku: Podmaršal Hofman je obiskal naše vojake na vzhodni fronti.

Počasi so vstajale te misli in v njihovi počasnosti so utrudile gospo Marto. Kakor mrtva se je naslonila na mizo. Solze so še vedno tekle po licih, a ona jih ni čutila. Tudi ni opazila, da se je mrak že zdavnaj izgubil v noč. Skozi okno je posvetil mesec in širok, dolg trak njegovih žarkov je po-

Kdor želi, da mu spremenimo naslov, naj poleg novega navede tudi stari naslov, da ga vemo črtati. Zlasti pa prosimo, da navede število, ki ga ima vsakdo pri naslovu; s tem nam znatno olajša delo.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.
(Dalje.)

„Pripovedujte mi kaj o svoji domovini. Ali so tam vsi mladi ljudje taki kot vi? V svojem bistvu, namreč? Seznanila sem

„Trajalo je komaj dvajset minut.“
„Kaj, dvajset minut!? Biti mora resnično zanimivejše, kot si more človek misliti, ker vam je čas tako hitro potekel.“
„Bila je izredno ljubezniva do mene in me je povabila, naj jo posestim v četrtek.“
„Potem ste si takoj na prvi mah pri-

XVI.

V kratkem času se je Moni resnično posrečilo, da je prepodila mračni oblak s čela svojega svaka. Imel jo je zelo rad; njene sočutne besede so mu bile v tolažbo . . . Mahoma pa se je zdrnil, ko je zagledal pred seboj visokega, mladega moža; bil je Pavel Rodney.

Avstralec se je hladno naklonil, in sir Nicholas je odzrval uljudno, toda takisto mrzlo.

„Upam, da me niste pozabili, gospa Rodneyeva. Ali bi hoteli plesati z menoj?“ In njegove črne oči so se zazrle vanjo.

„Ne, nisem vas pozabila.“ Mona je stopila korak nazaj in je boječe pogledala Nicholasa.

„Le pleši, ljuba Mona,“ je dejal hitro.

Svaku na ljubo je položila svojo roko na ramo Avstralca. In trenutek pozneje sta se vrtela v dvorani mimo Geoffreya, ki ju je videl plesati.

„Kaj pomenja to, Nicholas?“ je vprašal Geoffrey svojega brata, ki je zopet ves mračen slonel ob steni. „Kako more pozabiti Mona na vse ozire ter plesati s tem človekom? Stal si poleg, pa nisi tega zabranil?“

„Pomiri se, ljubi moj,“ je odgovoril Nicholas s čudnim nasmehom; „jaz sem vzpodbudil Mono, naj pleše ž njim. Oprosti mi, toda bilo bi mi jako neprijetno, če bi ljudje videli, da nisem uljuden do človeka, ki goji nado, da mi pokaže vrata. Saj je prav mogoče, da se mu uresniči ta nada, zato pa je bolje, da Mona pleše ž njim. Naj vidijo ljudje, da se ga vkljub temu ne bojimo.“

„Ampak bilo bi mi ljubše, da si nisi izbral baš Mone. Ne maram, da pleše Mona s tvojim sovražnikom,“ je vztrajal Geoffrey.

„Saj ni moj sovražnik. Kakor vse kaže, je Pavel Rodney naš bratranec. Naša od-

Donašanje živil našim četam v tirolskih Dolomitih.

se z nekaterimi, pa jih ni bilo dovolj, da bi mogla po njih sklepati na vse.

„Mislim, da mi vse irske ženske niso podobne. Ne, ne, nekatere izmed njih so res prav lepe. Ko sem bila pri teti Anastaziji, sem prišla večkrat z mladimi ljudmi v dotiko. Poznala sem tudi več dijakov. Bili so mi prav všeč, in tudi mene so imeli radi.“

„To je pa čudno,“ jo je podražila vojvodinja. „Ali pa to gotovo veste?“

„O nekaterih prav gotovo. Trije so prihajali prav pogosto k teti na obisk; vsaj trdili so, da prihajo zaradi nje, dasi skoraj niso izgovorili besedice ž njo in so se vedno veselili, kadar je odšla popoldne spat. Ampak končno je bilo vendarle tega preveč. Pokradli so mi vse rokavice in trakove, in konec pesmi je bil ta, da so v enem tednu vsi trije zaprosili mojo roko. In pri tem so se stepli. K sreči je prišel takrat stric Besam in me je vzel seboj na farmo Mangle. Ondi sem spoznala Geoffreya,“ je končala z žarkim nasmehom.

„Ako so oni dijaki povzročili, da ste se preselili na farmo Mangle, tedaj se jim ima Geoffrey zahvaliti več, kot bi jim mogel kdaj povrniti,“ je dejala vojvodinja dvorljivo. „Posetiti me morate prav kmalu, ljubi otrok. Stara žena sem in grem redkokdaj z doma, razun če moj sin to izrečno želi. Pridite naslednji četrtek. V naši stari hiši najdete gotovo marsikaj, kar vam bo delalo veselje.“

„Če se smem zabavati z vami, mi ni treba drugega veselja,“ je odgovorila Mona prijazno.

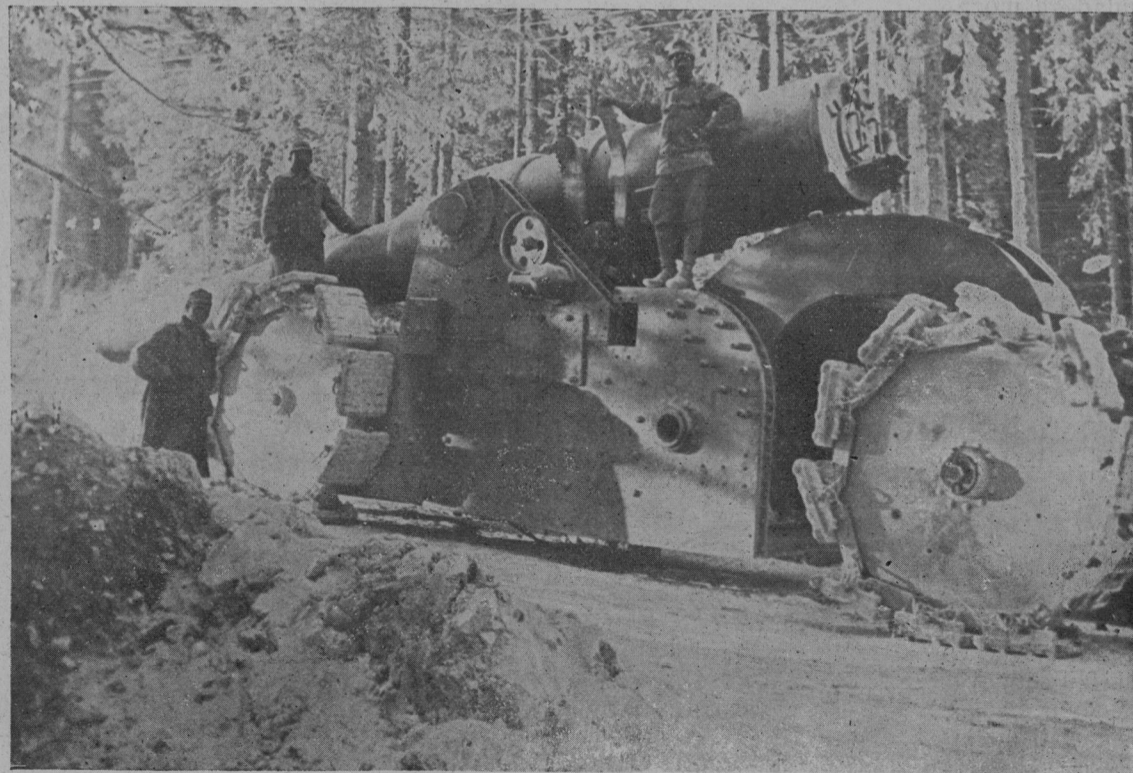
„Pridite torej prav zgodaj. Sedaj pa pojdite plesat z gospodom Darlingom. Že nekaj časa me gleda tako jezno, kakor da bi me hotel pojesti. Ali je mlada deklica v rožnati obleki njegova sestra?“

„Da, to je Doatie Darlingova, nevesta sira Nicholasa.“

„Kaj, za božjo voljo, ste govorili s staro damo,“ se je jezil Nelly Darling ves razdražen, medtem ko je vodil Mono v dvorano.

dobili njeno naklonjenost,“ je vzkliknil Nelly. „Ob četrtek sprejema namreč njena svitlost samo svoje izvoljence.“

„Glejte, kako zamišljen je Nicholas,“ je dejala Mona potem, ko sta prenehala s plesom.

Ogromen laški top, ki je obtičal v zasneženem gozdu na tirolski fronti ter so ga naši naši oddelki.

„Gotovo misli zopet na strašno pravdo,“ je odvrnil dobri Nelly. „Pojdiva k njemu!“

„Pustite, naj grem sama k njemu,“ je rekla Mona hitro. „Jaz vem bolje, kako treba govoriti ž njim.“

vetnika Parkins in Sloo sta dognala, da so njegov krstni list in vse druge njegove listine v najlepšem redu; in razume se, da ima vsakdo pravico zahtevati, kar mu gre po pravici. On ima pač dovolj vzroka sovražiti mene, ne pa narobe . . .“

Ko je Mona menila, da je dovolj plesala s 'sovražnikom familije', se je ustavila pri vходу v zimski vrt. Toda predno je še mogla razmisliti, kako bi se ga oprostila, jo je odvedel Pavel Rodney skozi vrata v rastlinjak. Odkar je položila Mona roko na

„Ne, ne, toda gotovo je, da bi gojila prijaznejša čustva do vas, ko bi ne bili krivi naše nesreče.“

„Naše? Kaj ste morda identični s temi Rodneyevimi? Tako malo ste jim slični, kakor golob jastrebu. Kako ste sploh zašli

srečo. Vsega tega nič ne pogrešate, pa ste vendar prišli semkaj, da skalite naš mir in nas onesrečite.“

„Vas ne,“ je odgovoril Pavel Rodney hitro. „Kaj vas briga? Niti vinarja ne vzamem iz vašega žepa. Vaš mož,“ je pripomnil pogrljivo — „ima že svoje na varnem, vas ne bom onesrečil.“

„Ne? Pač, pač,“ je trdila Mona. „Kaj mislite, da morem biti srečna, če so v obupu oni, ki jih ljubim?“ In oči so se jej zasolzile.

„Veliko srce morate imeti, ako je v njem prostora za vse . . . Koga pa mislite z onimi, ki jih ljubite? Vendar ne lady Rodneyeve? Zaradi nje vsekakor niste neprijazni z menoj!“

„Motite se, saj nisem imela namena biti neprijazna do vas. Samo Nicholas se mi tako nepopisno smili, ker ga imam rada.“

„Ali je to res? Potem bom smatral njega za bogatejšega, četudi bi mi dali naslov, posestvo in vse, kar ima sedaj on.“

Mona ni vedela na to kaj odgovoriti. „Ubogi Nicholas,“ je samo vzdihnila, „uboga mala Doatié!“

„Sicer pa govorite, kakor da je moja zmagala že dobljena. V resnici pa je še vedno mogoče, da dobi pravdo on, in jo izgubim jaz.“

„Iz srca želim, da bi bilo tako!“

„Jako ljubeznivo,“ je odvrnil hladno. „V splošnem pa se mi zdi, da imam jaz več upanja.“

„Bojim se, da imate prav . . . Oh, zakaj ste sploh prišli sem?“

„Veseli me, da sem storil to: tako sem vsaj vas spoznal. Spomin na vas ostane vedno moja last, ki mi je ne more nihče ugrabiti . . . Skušajte vsaj, da me ne boste sovražili,“ je dejal čez nekaj časa proseče in s pridušenim glasom ter jej je stisnil roko, da jo je skoraj bolelo. Strastno ob-

Bapaume, glavna cesta, zdaj zopet v francoski oblasti, a tik pred novo nemško fronto.

njegovo ramo, skoraj ni izpregovoril nobene besede več; mlada gospa je bila tega vesela, ker je ni bila volja govoriti ž njim.

„Ali so tudi vas že naučili, sovražiti me?“ je izpregovoril sedaj.

„Ničesar me niso naučili,“ je odgovorila dostojanstveno, „v Rodney Towersu ne govorim o Vas, vsaj neprijazno ne.“ Gledala je predse, ker se je skoraj bala tega strastnega mladega moža.

»Zakaj me ne pogledate? . . . Zaničujete me!“ je vzkliknil vedno bolj razburjen.

„Čemu bi vas zaničevala?“ je vprašala počasi ter se ozrla vanj.

„Menil sem zaradi pravde,“ je odgovoril v zadregi. „Ampak, kaj sem zaradi tega zaslužil grajo?“

„Saj vas nihče ne graja, dasi je seveda bridko za nas, ker se Nicholasu hudo godi.“

„Tudi drugim se godi hudo,“ je odgovoril Avstralec mračno.

„Morda so dotičniki sami krivi svoje nesreče. Nicholas pa ni storil nič slabega. Vedno je dober in prijazen, o nikomur ne misli slabo in ne želi nobenemu človeku nič zlega.“

„Niti meni ne?“ je vprašal s trpkim nasmehom.

„Niti vam ne,“ je odgovorila resno.

„Ali kaj pa hočete od mene? Kaj naj storim?“ je vprašal burno. „Mari naj se vsemu odpovem? Naslovu, posestvu odličnemu stališču? . . . To je več kot morete zahtevati od koga.“

„Da, res, mnogo več!“ je vzdihnila Mona brezpupno.

„Prav imate, je nadaljeval vedno bolj razdražen, „tega bi nihče ne storil! Odreči se tej sijajni nadi . . . tej krasni špekulaciji!“ Mahoma se je zdrznil. Mona ga je začudena pogledala. Toda zopet se je zavedel in je nadaljeval:

„In ker se nočem odpovedati svojim opravičenim zahtevam, me sovražite in zaničujete?“

v to gnezdo? — In če bi se odpovedal vsemu, ali bi potem lepše mislili o meni, ali bi vam bil potem ljubši? Res, majhno nadomestilo bi bilo to! . . . Pa vendar. ne vem, . . . ko bi gotovo vedel, da bi vam

Taktično umikanje nemške fronte: Bapaume, mesto na angleško-francoski fronti, ki so ga Nemci prostovoljno izpraznili.

bil potem spomin name milši . . .“ umolknil je in si popravil lase iz čela.

„Zakaj niste ostali v Avstraliji!“ je vzkliknila Mona nekoliko razburjena. „Bogati ste, tam je vaša domovina. Vse svoje življenje ste prebili brez naslova, brez vsega onega, kar pomenja Nicholasu življensko

čudovanje njene lepote in čistote ga je do cela prevzelo.

Mona se je zbudila iz svojih misli, ki so bile pri Nicholasu in njegovi nevesti. „Verjemite, da vas ne sovražim,“ je odgovorila krotko, prav gotovo, da ne. Ampak bojim se vas.“

Sedaj je nekdo stopil v rastlinjak. Rodney je izpustil Monino roko in se je okrenil; videl je, da je lady Rodneyeva.

„Vaš mož vas pogreša,“ je dejala ledenomrzlo Moni. „Bolje bi storili, da greste k njemu. To ni kraj za vas . . .“ Ne da bi

se je zračil njegov obraz. Nehote je zmečkal pismo in trudoma je zadržal bolesten vzklík. Trenotek pozneje pa se je zopet opomogel, lahko se je nasmehnil ter prosil oprostjenja, ker se odstrani, češ da ima pisati par pisem. Hitro je odšel v svojo sobo.

živahni obrazek je bil bled in prepaden, ustnice so se jej tresle.

„Ali ne smem izpregovoriti samo par besed z Nicholasem,“ je prosila. Tedaj pa jo je že poklical Nicholas. „Prosim te, ne prihajaj mi preblizu, lažje ti povem, ako te ne vidim,“ je dejal otožno.

Žalostna in solznih oči je obstala Dorothy in položila roko na bližnji naslanjač. Njen zaročenec pa je stopil k oknu. Šele po dolgem samozatajevanju je mogel začeti:

„Našli so nečaka stare Elspotha . . . V Sidneyu . . . V hiši Pavla Rodneya. V njegovi službi je.“

„Ali res? je vzkliknila Doatie in sklenila roke. „In?“

„Pravi, da ne vé ničesar o oporoki. Trdi, da ničesar ne vé . . . Jaz pa mislim, da je podkupljen. Toda kaj nam še preostaja? Prav gotovo mislim, da vé ta nečak Warden kaj več. Kako je našel Pavla Rodneya? Dognano je, da je bila Elspotha do svoje smrti z mojim stricem v zvezi. Morda je poslala svojega nečaka Wardena v Avstralijo z oporoko, ki jo je imela ona spravljeno. Če je tako, potem so jo gotovo že davno sežgali ali kako drugače uničili. Odvetnik Parkins je ves obupan.“

„Grozno,“ je vzkliknila Dorothy. „Ampak tako hudo ni kakor smrt ali sramota.“

„Zame pomenja to smrt,“ je odgovoril tiho, „ker izgubim tudi tebe.“

„Nicholas!“ je vzkliknila, „kako moreš reči kaj takega?“

„Poslušaj me,“ se je strastno obrnil k njej, „če podležem v tej bitki, in vse kaže, da se zgodi to — tedaj sem uničen, moji dohodki bodo znašali samo sedem tisoč kron na leto. Naslov izgubim in posestvo. Kaj je ta beraški dohodek za človeka, ki sta vzgojena tako kot midva? Končati se mora vse med nama, pozabiti morava, da sva si bila več kot prijatelja.“ (Dalje prih.)

Z nemške fronte na zapadu: Nemški vojaki gasijo gorečo vas, ki jo je užgal sovražni topovski ogenj.

pogledala z enim samim pogledom Avstralca, je odšumela dalje ter ju je pustila sama.

Pavel Rodney se je tiho zasmel. „Kdor se povišuje, bo ponižan,“ je vzkliknil zasmehljivo.

„Iti moram sedaj. Lahko noč!“ je rekla Mona hladno in uljudno.

Spremil jo je do vrat rastlinjaka. „Vojvoda Lauerdalski, ki je stal z nekaterimi gospodi v bližini, je pristopil ter jej je galantno ponudil roko, da jo vede do voza. Lady Rodneyeva pa se je morala zadovoljiti s spremstvom svojega sina. To je bilo za Mono veliko zmagoslavje; toda mlada gospa je mislila samo na žalostno usodo Nicholasa in Dorothy. Ali res ni možno zadržati nesreče? Ako niso našli nečaka stare Elspotha v Sydneyu, ali pa če ne vé ničesar poročati o izgubljeni oporoki, tedaj je postala stvar brezupna.

XVII.

Bilo je v jutru po balu lady Chetwoode; v Rodney Towersu se je zbrala vsa družba pri zajutreku ter so bili vsi židane volje, dasi je lilo zunaj kakor iz škafe. Pričakovali so poštnega sla, ki je prišel včasih prav zgodaj, včasih pa šele jedva ob pol enajstih. Dokler ga ni bilo, so bili vsi člani družine polni napetega pričakovanja.

„Kar vesela sem, če sla ni pred čajem,“ je dejala Doatie. „Kadar ima vsak svoj strašni časopis, vse onemí, in vsakdo smatra za veliko žrtev, če mora odgovoriti na za veliko vprašanje vsaj z da ali ne. Le poljudno vprašanje vsaj z da ali ne. Le pogledajte, kako prijetno je danes . . . Oh, prezgodaj sem hvalila,“ je končala, ko je vstopil sluga z velikim kupom časnikov in pisem.

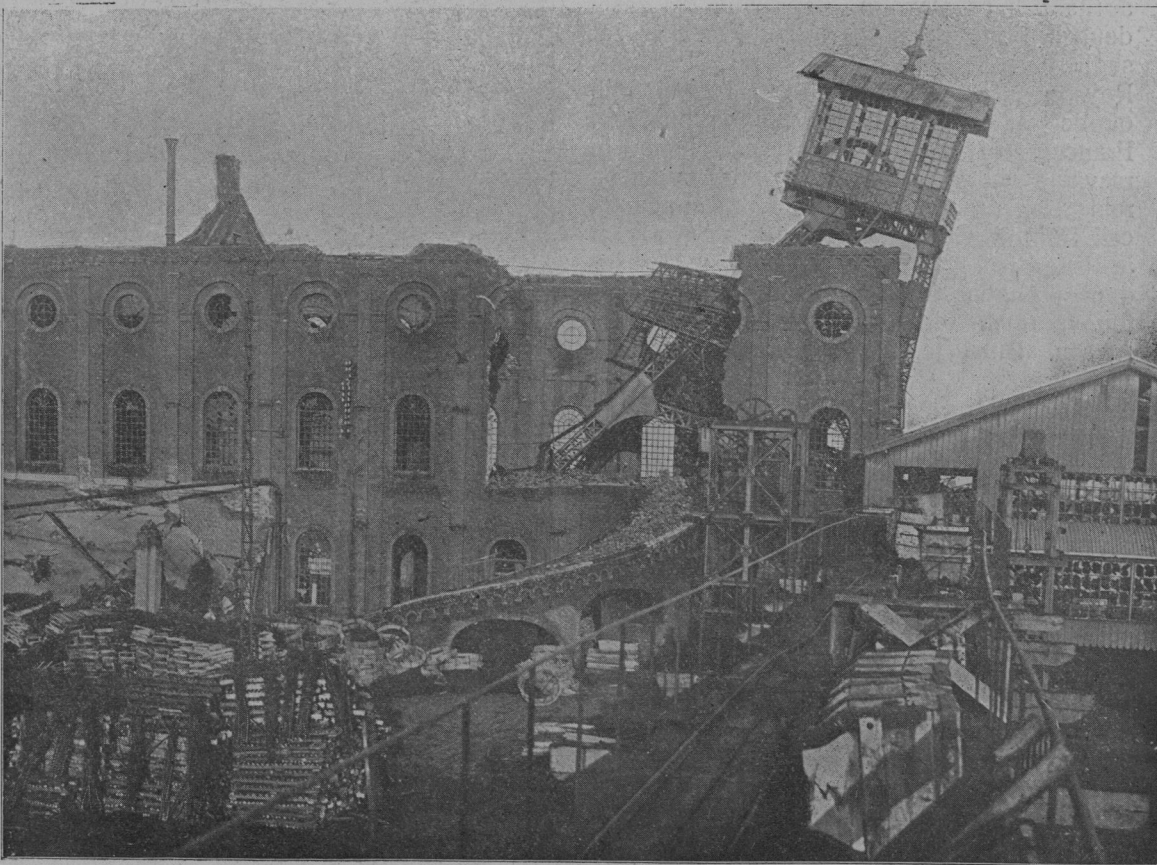
„Že zopet tako pozno, Charles,“ je dejal sir Nicholas.

„Da, sir Nicholas, stari pismonša ima putiko v nogah, pa ne more hitro hoditi.“

Kmalu so se vsi zatopili v čitanje pisem. Sir Nicholas je prebral dve pismi in odprl potem tretje. Komaj je preletel par vrst, ko

Nihče ni ničesar opazil razun Doatie, ki je prebledela in prestrašena pogledala Geoffreya.

Ker je bil zajutrek končan pravzaprav že pred prihodom pismonoše, se je razkro-

S francoske fronte: V mestu Lensu, kjer so v bližini premogovniki, je vojna napravila ogromno škode.

pila gospoda na vse strani. Geoffrey je šel k Nicholasu . . . Ko je stopil žalosten in potr uro pozneje iz njegove sobe, je naletel v koridoru na Doatie, ki je hodila pred vrati nemirno semintja. Njen sicer veseli in

*Usmilite se vdov in sirot
padlih junakov!*

Iz Gavranovega lesa na fronti pri Verdunu, kjer so bili hudi boji s Francozi: Uničen gozd in v njem strelski jarki.

Največja bitka svetovne vojne.

Že nekaj tednov divja in besni na francosko-belgijski-nemški fronti bitka, ki jo nemško štabno poročilo imenuje največjo tekmo svetovne vojne. Ogrorna, doslej še ne videna francoska in angleška ofenziva je v polnem teku. Po bitkah za Verdun in na Somi so Nemci spočetka aprila t. l. prostovoljno izpraznili del zasedenega francoskega ozemlja. Francozi zasedli porušena mesta Bapaume, Percune, Roy in Noyon, a poprej so Nemci njih okolico daleč naokoli izpremenili v puščavo. Francozi so takoj pritisnili za Nemci in razvnela se je silna bitka ob Arrasu, na reki Aisne, severno Remeša in končno ob celi fronti v Champagni. Bitka za Arrasom je v grozoti in ljutosti presegla vse dosedanje. Nikdar in nikjer se ni borilo toliko topov, letal, tankov in moštva kakor ob Arrasu. Bitka je trajala šest dni brez pre-

Vojna je uničila na Francoskem tudi Argonski gozd, kjer so nemški zakopi.

K angleško-francoski ofenzivi: Popolnoma uničen s cementom zgrajen strelski jarek ob Mozi.

stanka. Angleži so dosegli le delne uspehe, ker nemška nova fronta se je umaknila od Arrasa le za 5 do 8 km za prejšnjo svojo črto. Toda boj se nadaljuje. Angleži mečejo na bojišče vedno nove rezerve, žrtvujejo velike armade ter imajo strašne žrtve.

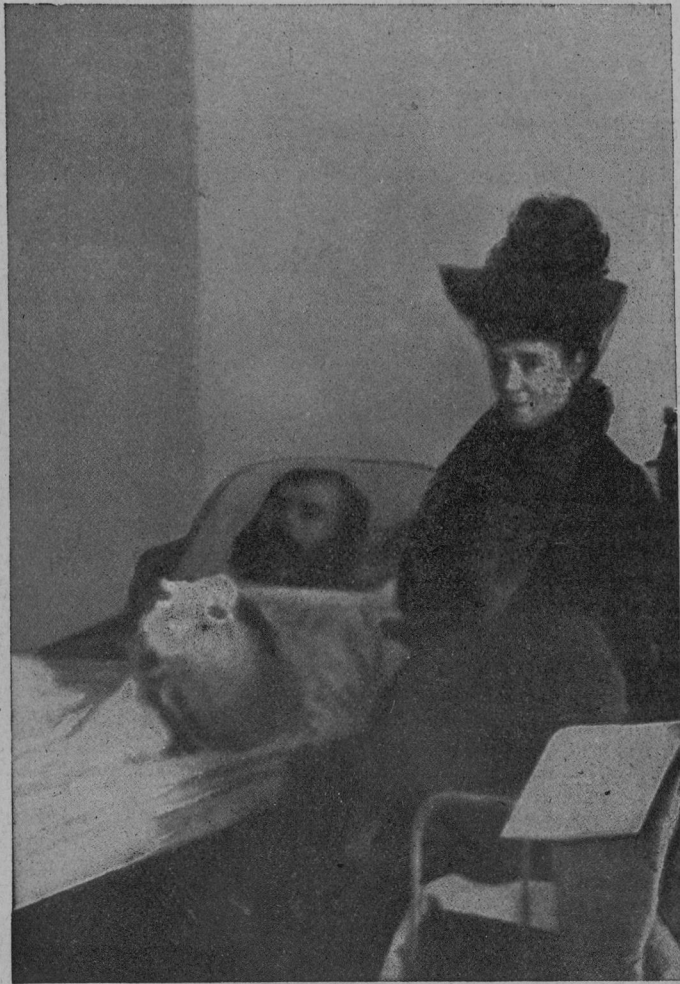
Bitka ob Aisni se je začela s peklensko kanonado dne 16. aprila, nakar so naskočile francoske mase Nemce. Na fronti 40 km goni general Nivelle vedno nove francoske trupe na napad. Od Soupira do Bethenyja divja boj neprestano in se širi vedno bolj na nemško plat. Francozi in Nemci se ne bore le za prvo črto, nego gre za vse, torej za predor na globoko in široko. Boj omahuje sem in tja; danes napredujejo Francozi, jutri jih vržejo Nemci nazaj, a bitka divja dalje in dalje vedno besneje. Doslej se francoskim predor ni posrečil in ob Aisni leže celi kupi francoskih mrtvecev in ranjencev. Seveda tudi Nemci niso brez izdatnih izgub na moštvu, topovih, letalih i. dr. Na obeh straneh je bilo tudi mnogo zajetih.

Boj pa se je razširil tudi na jug od Prunaya in Auberia preko vse vinorodne Champagne. Vse je v plamenih; porušena so cela mesta, izginile so cele vasi, cerkve leže v razvalinah in škoda je velikanska.

Velika, stara, krasna mesta Arras, Saint Quentin, Soissons in Remeš s svojimi divnimi srednjeveškimi stavbami so grozno trpele. Toda Angleži in Francozi, ki jih podpirajo tudi čete Rusov, Avstralcev in Afričanov, še ne odnehajo. Nemci imajo na tej fronti zdaj najhujše tedne vse dosedanje vojne. Njih trpljenje je nepopisno, a tudi njihova vztrajnost je nezasiščana. Človeku se zdi, da se ponavljajo juvaštva in grozote Homerjeve „Ilijade“ in Nibelunške pesmi. Naše slike kažejo nekatera mesta in vasi s tega največjega bojišča svetovne vojne.

Mirovno vprašanje.

Upanje, da ruski socialisti vržejo sedanjost rusko vlado in se polaste vse oblasti sami, da odstranijo ministre Lvova, Miljukova in druge, se ni izpolnilo, pač pa je stopil v ministrstvo vodja ruskih socialnih demokratov, dr. Plehanov, ki je pa odločen sovražnik nemškega militarizma in zahteva, da se vojna nadaljuje.

Carica-vdova, danska princeza, bajè glavna sovražnica bivše carice nemške hesenske princeze, in svojega sina, carja Nikolaja II., v vojaški bolnici.

Ruski ministri v ječi.

Nekdanji ruski ministrski predsednik Stürmer, ki se piše zdaj Panin, sedi v Petropavelski trdnjavi za mrežami v ječi in prizadeva upravi mnogo dela. Vsak dan ima preiskovalnemu sodniku kaj „zelo važnega“ povedati; toda kadar ga pripeljajo v pisarno, se le pritožuje in zahteva olajšave. Njegov bivši tovariš, notranji minister Protopopov čita neprestano pobožne knjige. Bivši minister Makarov piše fiziko za pouk na srednjih šolah. Bivši vojni minister Suhomlinov se vede čisto mirno, toži le, da je red v ječi preveč strog. Poslednji ministrski predsednik, knez Golicev dokazuje, da je bil imenovan proti svoji volji in da je prevzel vodstvo vlade le iz strahu pred carjem. Obeta pa, da hoče služiti novi vladi zvesto, le izpuste ga naj iz ječe, ker je popolnoma nedolžen. Poslednji vojni minister, general Beljajev zagotavlja, da ni ničesar zakrivil in prosi naj ga osvobode. Oči ima večkrat polne solz. Bivši ministrski predsednik Goremykin je bolan, potrta duša in telesu ter edini dobiva bel kruh. Najčilejši je bivši notranji minister Maklakov, ki vsak dan v ječi telovadi ter je vedno dobre volje.

Ruska armada in revolucija.

Morda je ni države, kjer bi bilo dano toliko pogojev za monarhično vladno in uradniško gospodstvo, kakor na Ruskem. Ruski kmetovalec ni veren samo z jezikom in po zunanostih, nego je resnično veren in smatra javne ustanove za božje uredbe, naj so mu še tako nadležne. Buržoazija je slabo razvita in godi se ji tako dobro, da se tudi pod carsko vladno ni imela pritožiti. Kmetovalci so prešli v sovražni tabor zaradi agrarnih reform, ki jih zahtevajo; inteligenca je prešla v revolucionarni tabor, ker je videla korupcijo carskega sistema in čutila, da zadržuje ta sistem vsak napredek v političnem in gospodarskem, v kulturnem in socialnem oziru. Poleg inteligence je storilo za revolucijo največ delavstvo. Razočaranje, ki ga je povzročila monarhična vlada s svojim, za vsako zlorabo uradne oblasti sposobnim uradništvom, je največ povzročilo, da se je zgodil na Ruskem prevrat. Uspeh je pa dosegla revolucija, ker se ji je pridružila armada. Iz zgodovine je znano, da je ruska armada že večkrat mogočno sodelovala pri

Nevskij prospekt, glavna ulica v Petrogradu, središče posrečene proticarske revolucije.

revolucijah. V časih, ko so na Italijanskem pripravljali revolucijo Carbonari, na Grškem Hetajri, na Nemškem Burschenschaften, tedaj so bile že tudi na Ruskem tajne revolucionarne organizacije, pri katerih so bili udeleženi oficirji in vojaki. Najbolj znana taka združitev so bili dekabristi. Ko je car Nikolaj v decembru 1825, zavzel prestol, so dekabristi povzročili v armadi revolucijo in zahtevali politične in socialne reforme. Vstaja je bila zadušena. Za časa krimske vojne je začel Aleksander Hercen v Londonu izdajati časopis „Kolokol“ (Zvon) s katerim je zasejal seme revolucije v vrstah ruske inteligence in tudi v vrstah ruske armade. Ruski oficir je človek, ki so ga starši vtaknili v kadetno šolo, da bi imeli zanj kar mogoče malo stroškov. Za vojaško znanost se navadno ne zanima dosti, pač pa za politična in socialna vprašanja. Ruski častnik je od narave inteligenten in ga mika javno življenje. Kdor hoče poznati ruske častnike, naj čita Kuprinov roman „Dvoboj“ v hrvatskem prevodu „Zabav. biblijoteke“! Pri revolucijah v letih 1881 do 1882 je bilo obsojenih nad 200 visokih oficirjev, ki so pred sodiščem vsi izjavili, da smatrajo za svojo največjo dolžnost podpirati vse, ki hočejo strmoglaviti vlado. Tudi pri veliki revoluciji po rusko-japonski vojni so igrali oficirji in vojaki velikansko vlogo. Vedelo se je že davno, da želi skoro vsa armada premembo sistema in zlasti birokratskega tiranstva. Armada je bila do grla sita službovanja avtokratični vladi in zato je njena pomoč tako izdatno zalegla pri sedanjih revoluciji.

Carjevo bogastvo.

Ruski car je dobival civilne liste okoli 40 milijonov rubljev na leto. Od te svote je ostalo carju samemu na razpolago tri četrtine, štiri milijone so dobivala carska gledališča in akademije, istototoliko člani carske hiše. Mnogi preostali milijoni se niso porabili, marveč je car približno dve tretjini te svote na leto prihranil. Pred 10 leti je imel na ta način prihranjenih baje že okoli 250 milijonov kron, do letos je moral prihranek narasti na pol milijarde. Carjeve domene obsegajo 10 milijonov hektarjev zemlje. To so bivša cerkvena posestva, last vse carske rodbine, pod carjevo upravo. Okoli 100 milijonov je dobil car vsako leto iz teh domen z gozdovi, rudniki in ribarstvom. Privatne domene, carjeva last, obsegajo sedemkratno površino carskih domen, večina jih je v Sibiriji; površina njihova doseže skoro velikost Francije. Tu so že zakopani milijoni v rudnikih s platinom, zlatom, srebrom, železom, bakrom in drugimi kovinskimi zakladi. Vrednost carskih gradov, kakor Jalte na Krimu, Kremla v Moskvi in Spale, se sploh ne da ceniti glede na zaklade v umetninah, orožju in raznih zbirkah. Carjeva krona ima najdražji rubin, nad 50 biserov in mnogo dijamantov, državno jabolko najkrasnejše briljante, itd. Kaj bo revolucionarna vlada storila s tem ogromnim premoženjem, še ni določeno. Bržčas ga porabijo za poplačilo državnih dolgov; dohodke posestev uporabijo za občekoristne narodne, dobrodelne in kulturne namene, za šole, reveže, invalide, vojaške udove in sirote. Člani carske rodbine dobe službe in plače ter primerna posestva, dame pa primerne dohodke za ugodno življenje. Tudi carju in carici puste primerno veliko bogastvo, toda živeti bosta morala izven Rusije. Seveda, kaj se zgodi

Novi turški veliki vezir in notranji minister Talaat paša, ki se je mudil v važnih političnih zadevah pretekli teden na Dunaju in v Berlinu.

s carico Aleksandro, še ni gotovo, ker je obdolžena največjega zločina: izdajstva domovine.

Za kratek čas.

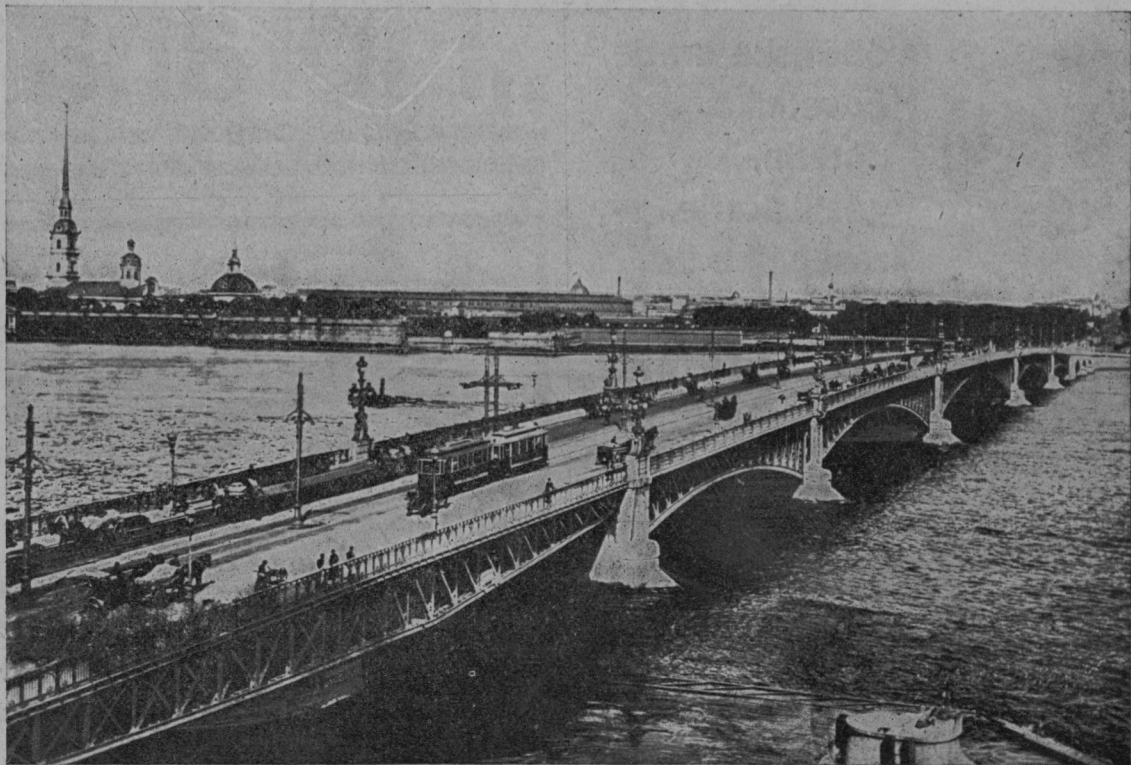
Logično.

Mož: „Norec sem bil, ko sem te vzel v zakon.“

Žena: „Tako! Ali sedaj nisi več norec?“

Mož: „Ne. Zakon s teboj me je popolnoma spametoval.“

Žena: „No, vidiš: zato si mi lahko hvaležen! Ko bi mene ne imel, bi bil še danes norec.“

Troickij most v Petrogradu. Zadaj na levi petropavelska trdnjava, državna ječa, kjer so revolucionarji zaprli najodličnejše osebe reakcionarnega absolutizma.

Kdor si zna pomagati.

„Prosim gospod šef, ali smem k zdravniku?“ vprašal je pomočnik svojega gospodarja.

„Kako to: saj sem vam pred dobro uro dovolil iti k zdravniku: sedaj pa zopet prosite. Ali prej niste dobili zdravnika doma?“

„Seveda sem ga dobil, a prepovedal mi je kaditi cigarete, češ da sem na pljučih bolan.“

„No, potem je pa dobro. Čemu pa hočete zopet k zdravniku?“

„Eh, cigaret ne morem opustiti, zato pa bi rad poiskal takega zdravnika, ki mi ne bo prepovedal kajenja.“

Potrpežljivost.

Gospa: „Pol ure že čakam moža pa ga še ni!“

Gospodična: „Prava reč! Jaz ga čakam že deset let, pa ga še ni.“

Poštenje velja.

Star tat svojemu mlačemu tovarišu:

„Fant, to ni lepo, da mi prikriješ vedno polovico svojega plena. Pošten bodi in nakradeno pravično in pošteno razdeli, kajti poštenje je najlepša čednost.“

Odškodnina.

„Veš kaj, to bi se pa tudi lahko odvadil, da bi ponoči v spanju vedno ne govoril,“ posvarila je žena svojega moža.

„Oh, saj to mi dovoli, čez dan itak ne pridem nikdar do besede.“

Tiskarski škrat. V zadnji (18. številki) „Tedenskih Slik“ zmedel nam je tiskarski škrat 204. in 205 stran tako, da je natisnjena 205. stran na onem mestu, kjer bi morala biti 204 stran. S čim smo se mu zamerili, da nam je napravil pri teh težkih časih še to hudomušnost, ne vemo.

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovjšem predpisu dobe občine v tiskarni Drag. Hribarja v Ljubljani, Dunajska c. 9

Aleksej Protopopov, bivši notranji ruski minister, bajè izdajalec Rusije, danes v petropavelski ječi zaprt.

Razne vesti.

Iz Evrope v Ameriko. Do konca 18. stoletja je trajalo potovanje iz Evrope v Ameriko blizo 33 dni. L. 1801 pa je dospel hamburški parnik „Hoffnung“ že v 30. dneh. L. 1819 je priplul isto oddaljenost mali parnik „Savanal“ v 25 dneh. L. 1830 so začeli voziti parniki angleške družbe „Cunard“ in so potrebovali le 18 dni. Parnik „Britania“ je l. 1848 iz Anglije v Newyork potreboval 14 dni, a „Persia“ l. 1856 celo le še 9 dni. Vsi ti parniki so vozili še s kolesi, ki so bila opremljena z lopatami. Ko pa je Ressel iznašel ladjin vijak, se je hitrost ladij še povečala. Seveda so iznajdbo Čeha Resslera, ki leži pokopan v Ljubljani, najbolje izkoristili Američani in Angleži. L. 1860 je parnik „Excelsior“ preletel morje od Anglije v Ameriki v 8 dneh, a l. 1862 hamburški parnik „Prussia“ le v 7 dneh. L. 1887 je dospel parnik „Lohn“ čez isto daljavo v 6 dneh, no, današnji parniki potrebujejo celo le še — 5 dni. Hitrost bi se dala še povečati, a stroji bi bili preveliki, tovari pa zelo majhni, zato bi bila vožnja predraga.

Razširjeno volilno pravico dobe na Ogrskem. Cesar je naročil vladi, naj sestavi nov načrt volilnega zakona za ogrski državni zbor. Zakon naj upošteva zasluge vojakov za državo in naj da volilno pravico predvsem podčastnikom, odlikovanim voja-

Novi gališki cesarski namestnik general Karel graf Huyn.

kom ter vsem, ki znajo pisati in brati. Tiszova vlada ostane še nadalje na krmilu vzlic vsem napadom opozicije.

Novo vlado sta dobili Španija in Portugalska. Na Norveškem in na grškem imajo vladno krizo. Vojna dela velike težave že vsem nevtralnim državam.

Najvažnejši notranjepolitični dogodek je v naši državni polovici dejstvo, da se končno vendarle snide avstrijski državni zbor in sicer menda 30. maja. Češke in jugoslovanske stranke so složne. Ali ostane sedanja vlada neizpremenjena, še ni določeno.

Strahovita cena. V Geisselsheimu v Porenju (Nemčija) je bilo na dražbi prodanega 1000 litrov predlanskega vina. Vino je pač tam najboljše kakovosti, omenjenih 1000 litrov je bilo pa iz izbranega grozdja, ali 52 mark (78 kron našega denarja) prav gotovo doslej še nikoli niso plačali za liter vina. Torej za 1000 litrov 53.000 mark (= 78.000 K). — V vojski so nekateri ljudje sila obogateli in sedaj ne vedo, kam z denarjem.

General Jose Gomez, vodja kubanskih rebelov, pri zadnji ponesrečeni ustaji premagan in vjet, zdaj v ječi.

Aktivni nastop Japonske? Pariški listi priobčujejo londonsko poročilo, da se vrše baje na Japonskem energične priprave za vojno tako, da je prav lahko mogoče, da bo Japonska poslala čete na katerokoli fronto. Časopisje izreka željo, da naj Japonska čim prej odpošlje čete v Evropo.

Strast. Na Švedskem je vlada že davno prepovedala uživanje žganja. Toda ljudje si znajo pomagati na vse mogoče načine, da si brez kazni preskrbe te nepotrebne in nevarne pijače. Nedavno so na užitninskem uradu v mestu Malmö zaplenili celo zalogo dolgih in debelih klobas, ki pa niso bile nabasane z mesom, marveč napolnjene z žganjem.

Poravnajte naročnino!

V okrepitev pljuč priporočamo prsno in brbtno masažo s Fellerjevim poživljajočim rastlinskim esenčnim fluidom z znamko Elsafluid. S tem se poživi delovanje kože in obtok krvi in pokrepča ves organizem. Predvojne cene 12 steklenic tega dobrodejnega domačega sredstva pošlje kamorkoli franco za 6 K lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg 280, Hrvatsko. V vsaki hiši naj bi bil. Priporoča ga mnogo zdravnikov. Nad 100.000 zahvalnih pisem. Naročite obenem Fellerjevo milo odvajajoče rabarbarske kroglice z znamko Elsakroglice, 6 škatlic franco samo 4 K 40 vin. (fe)

Vsakovrstne tiskovine

za občinske urade,
odvetnike,
notarje,
gostilničarje,
zasebnike itd.

ima v zalogi

tiskarna **DRAG. HRIBAR,**

Ljubljana,
Dunajska cesta št. 9

Proč s tem!!

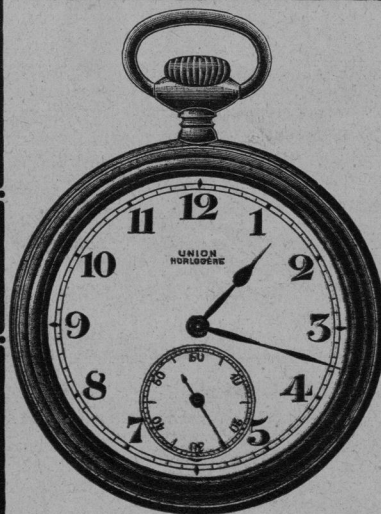
Prikrajšanje noge postane nevidno. Vaša hoja postane elastična in lahko nosite vsak normalen čevlj. Brošure brezplačno pošlje

Exstension Ges. m. b. H., Frankfurt am Main, Eschersheim Nr. 39.

„Morana“

je pripoznana kot najboljšo sredstvo proti ušivemu mrčesu, stenicam in drugi golazni. Izvrstno sredstvo je proti hrastam in vsaki drugi kožni bolezni. Cena liter 5 K.

Zaloga: **Skrinjar** Trst, Via Castaldi 4, I.

Krasna birmanska darila!

Svetovno znana domača tvrdka, bogata izbira ur, verižic, prstanov in lepa darila.

Posebno velika izbira briljantov.

Vabi za obilen obisk

F. ČUDEN

Prešernova ul. št. 1 v Ljubljani.

Največja izbira preizkušenih vojnih ur.

6-umeln-razglednic
 Po originalih M. Gaspari-ja
 Jesen = V krčmi
 Molitev = Butare
 Madona = Velika noč
 založba = Umetniška
 propaganda = Ljubljana
 Cena serije 6-razglednic K 1.20

Ljubljana, Sodna ulica 5.

Srbečica, hraste, izpuščaji in lišaji

so zla, katerih zdravljenje zahteva veliko previdnost. Absolutno zanesljivo sredstvo zoper te je **PARATOL** — domače zdravilo. Ne umaze, je brez duha, zato tudi čez dan uporabimo. Veliki lonček 3 K, dvojni lonček 5-50 K. **PARATOL** sipni prašek varuje občutljivo kožo. Škatljica 2-50 K. Oboje se dobi proti vposlatvi zneska in po povzetju v **Paratol-tvornici, Budimpešta, VI-25, Eötvös U. 28.**

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino trdka
 Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

VINO belo in rudeče

od 65 l naprej razpošilja po povzetju

A. OSET, pošta Guštanj, Koroško.

Razpošiljam tudi novo kislo vodo "Sivka" vrelec za brizganje (Spritzer) in namizno ter zdravilno slatino.

Kupim vse vrste stare in nove zamaške od kisle vode in vse vrste sode za vino in sadjevec.

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. — **Za gotovost se jamči.** — **Zadostuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

Zajamčen uspeh!
 Tisoče zahvalnih pismem za vpo-
 gled na razpolago

Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite
med. dr. A. Rixovo prsno kremo
 oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 4 — velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 9 — Kosm. Dr. A. Rix laborat., Dunaj IX., Lakerergasse 6/O. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Solnčne pege

kakor tudi rudeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in vela koža zginejo zajamčeno po stari izkušeni dr.-ja **A. Rix-a pasti pompadour.** Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K 1 -- velika škatlja K 3-30. Dr.-ja **A. Rix-a biserno mleko**, tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 3-30.

Pošlje diskretno dr. A. Rix. kosm. laboratorij, Dunaj IX. Lakerergasse 6/O.

Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

::: LJUBLJANA. :::

Modistka

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg 21

priporoča cenjenim damam
 svojo zelo povečano zalogo
 damskih slavnikov in otro-
 škkih čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

Dr. PALÓCZ sanitetni profesor, nekdanji bolniški specialni zdravnik,

Budapest, IV., Károly-körut št. 2

je vsled svoje dolgoletne, ogromne specialne prakse brezpogojno zmožen diagnosticirati in zdraviti skrite in spolne bolezni pri gospodih in damah. Ordinira ob delavnih od 10-12 dopoldne in od 3-5 popoldne. Komur ni mogoče priti osebno, se mu da radovoljno brezplačno pojasnilo, kako se bolezen doma temeljito ozdravi. (Priložite znamke za odgovor).

500 kron

Vam plačam, ako moj odstranjevalec korenin „**Ria balzam**“ ne odstrani brez bolečin Vaših kurjih oces, bradavic in žuljev v treh dneh. Cena za jeden lonček z janstvenim listom K 1-75, 3 lončki K 4-50, 6 lončkov K 7-50. Na stotine zahvalnih in priznalnih pismem.

Kemeny, Kaschau (Kassa) I. poštni predal 12/309 (Ogrsko).

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštnino vred stane K 2-70.

Rydyol je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2-45. Povzeteje 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

100 lit. zdrave domače pijače

osvežuje in gasi žejo. Vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ne poneseči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 12 — franko po povzetju. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Diamanti za rezanje stekla za steklarje in domačo rabo.

Diamantov za rezanje stekla zamorem oddati sedaj samo št. 4 za K 11-70 in „5/2“ „16“

Ker je dovoz diamantov ustavljen ter se dobi sirovina le teško in po ogromni ceni. Poštnina s povzetjem stane 85 h. Za pošteno in solidno blago jamči

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

500 kron v zlatu

če ne odstrani krema Grolich z zraven spadajočim milom vse solnčne pege, maroge, solnčne opekline, ogrce, obrazno rdečico itd. in ne ohrani kože mladostno sveže in nežne. Cena K 5-75 s poštnino vred. 3 porcije stanejo K 16 —, 6 porcij K 30-70. Vse brez kakih nadaljnjih stroškov. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Odlikovano na razstavi v Radovljici leta 1904 s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

„najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim boleznim, se dobi pri Gabrijelu Eržen, Zapuže pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.“

Cene zmerne.

Za pristnost se jamči.

Kmetska posojilnica

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog triindvajset milijonov. Popolnoma varno

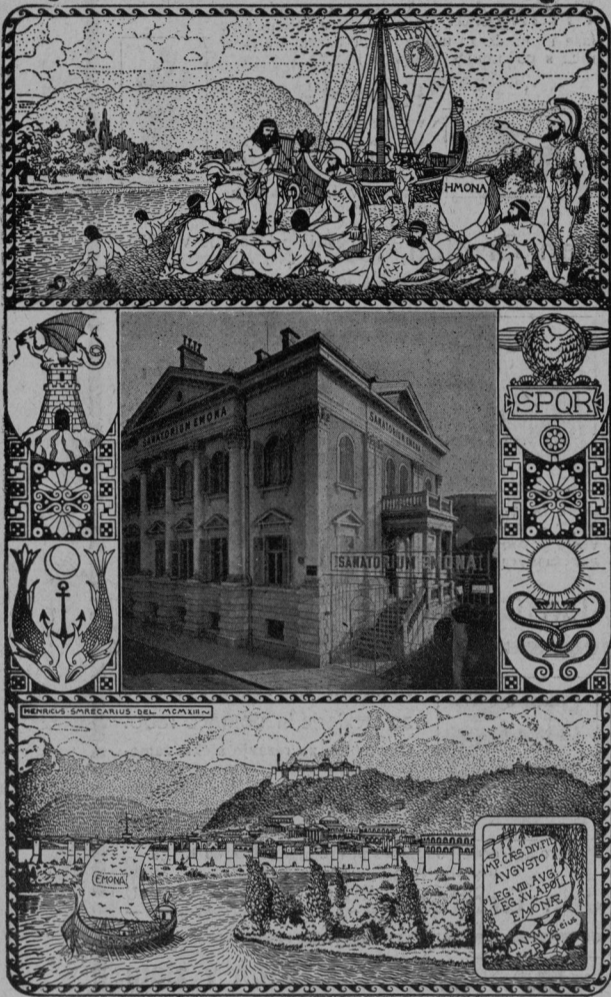
4 1/4 0 / 4 0

Ljubljanske okolice

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

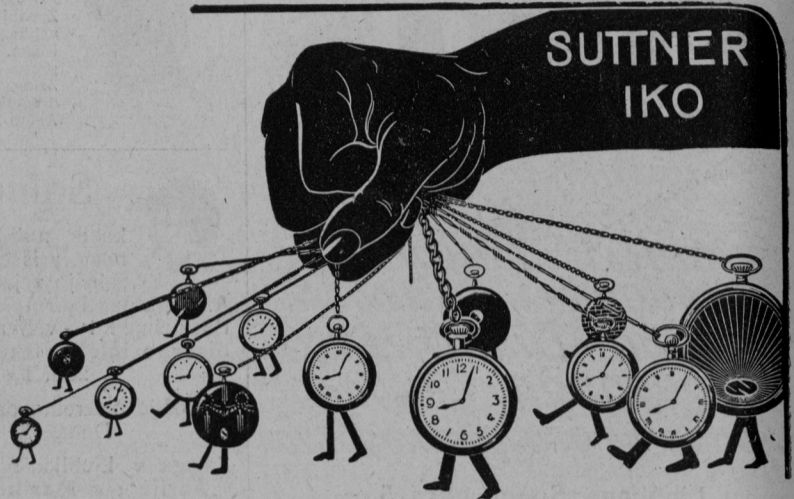
Špecijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“

v deželnem gledališču

Krasna
birmanska
darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepotičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštnine prosto.

Zlato uro zastonj!

Natančneje v krasnem ceniku, ki se pošlje zastonj in poštnine prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Tako sodijo vse stranke! Tisoč takih pisem Vam lahko pokažem!

Po letih še ni popravila potrebna!

Moji znanci so zelo iznenadeni, da ona kovinasta ura, katero sem pri Vas kupil za K 4·10, še ni bila popravljena in gre vedno dobro. Pošljite mi sedaj ravno tako za mojega nečaka. Vsoto K 4·10 pošljem istočasno po poštni nakaznici na Vas.

Vas najlepše pozdravljam
Skaričevo pri Krapini. Fr. Mlinarič, pos.

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavica 8,000.000 kron. ::

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.—, celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje